

Υπάρχει μια χώρα όπου όταν η εγκληματικότητα μένει στάσιμη ή μειώνεται οι κρατούμενοι των φυλακών αυξάνονται. Λέγεται Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Από την εποχή που ο Ρόναλντ Ρέιγκαν απελευθέρωσε την «αγορά του σωφρονισμού» ο αριθμός των κρατουμένων αυξήθηκε κατά 700%. Με πρόσχημα την ανάγκη διαχείρισης των εκατομμυρίων μεταναστών που κατέληγαν σε προσωρινά (και λιγότερο προσωρινά) κέντρα κράτησης δημιουργήθηκε μια αγορά δεκάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων η οποία είχε έναν και μοναδικό στόχο: να στείλει όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους πίσω από τα κάγκελα.

Η ιδιωτικοποίηση των φυλακών δημιούργησε ένα ακόμη γιγαντιαίο λόμπι το οποίο ασκεί πιέσεις στο Κογκρέσο προς δύο κατευθύνσεις: προώθηση νομοθετημάτων που κάνουν πιο εύκολη την αποστολή κατηγορούμενων στη φυλακή και ρυθμίσεις ώστε οι κρατούμενοι να μπορούν να εργάζονται για πολυεθνικές εταιρείες (όπως η Wal-Mart, η Microsoft και τα Starbucks) με μισθούς που θυμίζουν το μηνιάτικο... Ελληνα φαντάρου. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι κρατούμενοι (μισθωτοί) σκλάβοι λαμβάνουν από 23 σεντς του δολαρίου την ώρα. Ο μισθός τους, δε, παραμένει στάσιμος από το 2000 σε αντίθεση με τους μισθωτούς σκλάβους στην Ινδία ή την Κίνα που είδαν τα εισοδήματά τους να διπλασιάζονται την ίδια περίοδο.

Χάρη και στις πιέσεις του λόμπι των φυλακών ο συνολικός αριθμός των κρατουμένων στις ΗΠΑ ξεπερνά πλέον τα 2,3 εκατομμύρια (το υψηλότερο ποσοστό αναλογικά με τον πληθυσμό σε όλο τον κόσμο) προσφέροντας τεράστια δυνατότητα κερδοφορίας. Μόνο μία από τις εταιρείες ιδιωτικών φυλακών, η CCA, έχει σήμερα 81.000 κρατούμενους που τις αποφέρουν 1,7 δισ. δολάρια ετησίως.

Η μαγεία, όμως, του νεοφιλελεύθερου μοντέλου σωφρονισμού έφτασε στο απόγειό της όταν η CCA άρχισε να απαιτεί από τις αμερικανικές πολιτείες, που ιδιωτικοποιούσαν τις φυλακές, να εξασφαλίζουν 90% πληρότητα των κελιών ακόμη κι αν υπήρχε μείωση της εγκληματικότητας. Πιο απλά, οι πολιτείες έπρεπε να «βρίσκουν» κρατούμενους αλλιώς θα πλήρωναν πρόστιμο στην ιδιωτική εταιρεία.

Πρόκειται για την ίδια ρήτρα που προωθούσαν οι Έλληνες μεγαλοεργολάβοι για τα εργοστάσια διαχείρισης απορριμμάτων, όπου οι δήμοι έπρεπε να βρίσκουν σκουπίδια για επεξεργασία ακόμη και αν οι δημότες τους δεν παρήγαν αρκετά. Με τη διαφορά ότι εδώ πρόκειται για «ανθρώπους σκουπίδια» που πρέπει να καταλήξουν στη φυλακή.

Στην Ελλάδα η συζήτηση για τη δημιουργία ιδιωτικών φυλακών έχει ξεκινήσει εδώ και τουλάχιστον 15 χρόνια, με σχετική αρθρογραφία συντακτών όπως ο Πάσχος Μανδραβέλης αλλά και σχετικές προτάσεις της Φιλελεύθερης Συμμαχίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις ανακοινώσεις του το κόμμα δεν αναφερόταν ποτέ στην κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στις ΗΠΑ αλλά μόνο στην «επιτυχημένη», όπως υποστηρίζει, λειτουργία ιδιωτικών φυλακών στη Βρετανία από την εταιρεία G4S -σημειωτέον πρόκειται για την εταιρεία η οποία δήλωσε αδυναμία φρούρησης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2012, όπως τις είχε ανατεθεί, αναγκάζοντας την κυβέρνηση να ανακαλέσει στρατιώτες ακόμη και από το Αφγανιστάν για να φρουρούν το Λονδίνο.

Στο «επιτυχημένο» παράδειγμα της Βρετανίας κρατούμενοι στοιβάζονταν σε κελιά της G4S με άθλιες συνθήκες υγιεινής, ενώ αρκετοί εργάζονταν 40 ώρες την εβδομάδα με σχεδόν μηδαμινό μισθό. Αντιγράφοντας το παράδειγμα των ΙΚΕΑ, που παλαιότερα χρησιμοποιούσαν πολιτικούς κρατούμενους από την Ανατολική Γερμανία, οι κρατούμενοι της G4S κατασκεύαζαν έπιπλα με κόστος χαμηλότερο και από τους ανήλικους εργάτες στην Ινδία.

Όπως και στις ΗΠΑ η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του ελληνικού σωφρονιστικού συστήματος ξεκινά από την κερκόπορτα των κέντρων κράτησης μεταναστών. Η απόφαση για την πρόσληψη ιδιωτικών φρουρών στο κέντρο κράτησης της Κορίνθου, για την οποία ασκούσε πιέσεις ο Χρίστος Δήμας -βουλευτής της Ν.Δ. και γιος του υποψήφιου προέδρου- αποτέλεσε σημείο καμπής σε αυτή την πορεία. Ενώ μάλιστα, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, η εγκληματικότητα στην περιοχή έχει μειωθεί, ο βουλευτής υποστήριζε ότι έχει αυξηθεί και πως μόνο η ιδιωτικοποίηση της φρούρησης θα αποδεσμεύσει αστυνομικούς για τη φύλαξη της πόλης.

Αν η Ελλάδα ακολουθήσει το παράδειγμα των χωρών που επέτρεψαν τη δημιουργία ιδιωτικών φυλακών πιθανότατα θα γνωρίσει και αυτή αύξηση των κρατουμένων ακόμη και αν υπάρχει μείωση της εγκληματικότητας. Χρυσές δουλειές, δηλαδή, για εργολάβους που θα αναλάβουν την κατασκευή και λειτουργία των φυλακών σε μια περίοδο που η αγορά των δημοσίων έργων καταρρέει. Και φυσικά μια τέτοια «καινοτομία» χρειάζεται και τους κολαούζους της.

Διαβάστε:

Δημοκρατία χωρίς δεσμά (εκδόσεις Αγρα)

Η Αντζελα Ντέιβις αναπτύσσει την έννοια του σωφρονιστικοβιομηχανικού συμπλέγματος.

Δείτε:

Private Prisons

Μίνι ντοκιμαντέρ του δικτύου Truthloader για τη βιομηχανία των ιδιωτικών φυλακών στις ΗΠΑ. Δείτε το στο info-war.gr

efsyn.gr